

Znaczenie klauzuli *pari passu* na gruncie prawa polskiego

Wywodząca się z porządku prawnego *common law* klauzula *pari passu* w polskim obrocie prawnym rozpowszechniona została w związku ze stosowaniem standardowych wzorów umów kredytu oraz warunków emisji obligacji wypracowanych przez angielskie oraz amerykańskie kancelarie prawne. Klauzula ta występuje w zdecydowanej większości umów kredytów konsorcjalnych opartych na wzorcach opracowanych przez Loan Market Association, w warunkach emisji obligacji, a także w umowach kredytu innych niż konsorcjalne.

BARTŁOMIEJ SOBIERAJ
RAFAŁ ZAKRZEWSKI

Dotychczas zarówno w orzecznictwie sądów polskich, jak i w doktrynie klauzula ta nie była przedmiotem szerszej analizy. Tymczasem, mimo że kontrowersyjne orzeczenie sądu apelacyjnego w Brukseli dotyczące klauzuli *pari passu* zapadło w 2000 r., dyskusje angielskich i amerykańskich prawników nad jej znaczeniem nie umilkły. Warto zatem rozważyć, jaką funkcję pełni ta klauzula na gruncie prawa polskiego.

Stosowanie klauzuli *pari passu* w umowach kredytu

W polskiej praktyce, podobnie jak na gruncie *common law*, nie wypracowano dotychczas standardowego brzmienia klauzuli *pari passu*. Co więcej, nawet w przypadku umów kredytów konsorcjalnych podlegających prawu polskiemu sporządzonych w oparciu o wzory opracowane przez Loan Market Association klauzule te nie mają jednakowego brzmienia. Typowe brzmienie klauzuli umieszczanej w umowach kredytu (zbliżone do oryginalnego brzmienia klauzuli występującej we wzorcach umów opracowanych przez Loan Market Association) przedstawia się następująco: „Zobowiązania pieniężne Podmiotu Zobowiązanego wynikające z Dokumentów Finansowania mają co najmniej równą kolejność zaspokojenia z wszelkimi innymi niezabezpieczonymi i niepodporządkowanymi zobowiązaniami wobec wszystkich jego pozostałych wierzycieli, z wyjątkiem zobowiązań, które są bezwzględnie uprzywilejowane na podstawie przepisów prawa mających zastosowanie do spółek w ogólności”.